

Et andet Mindretal (Godskesen, Piper og Niels Rasmussen) maa misbillige, at Bestemmelserne i Lovforslagets § 1 udvides til at omfatte en Mængde Personer, hvis Virksomhed og Arbejde ikke stiller mindste Udgiftskrav til den saakaldte Erhvervskommune, hvorved Opholdskommunen, der har alle Forpligtelserne overfor den paagældende og hans Familie, berøves den Skatteydelse, som skulde tjene til Dækning af disse.

Mindretallet mener, at den bestaaende Lov allerede har inddraget flere Livsstillinger under den mellemkommunale Beskatning, end rettelig kan begrundes, og at Kredsen endnu mindre bør yderligere udvides. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslagene under Nr. 1, 7 og 13.

Ettredie Mindretal (Christiansen, Lewinsky og Vejstrup) ønsker at betone, at man, netop fordi Mindretallet ønsker Lovforslaget gennemført i saa nøje Overensstemmelse som muligt med det af Skattekommisionen fremsatte Forslag, kun har kunnet tiltræde de under Nr. 4 og Nr. 8 til § 1 samt under Nr. 12 til § 5 og Nr. 18 til § 9 stillede Ændringsforslag.

Dernæst har 2 af dette Mindretals Medlemmer (Christiansen og Lewinsky) i Overensstemmelse med Skattekommisionens Forslag stillet de under Nr. 6 til § 1 samt under Nr. 9, 10 og 11 til § 5 opførte Ændringsforslag.

Forslagene tilsigter for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende at tilvejebringe en Løsning af Erhvervsbeskatningen, der saa vidt muligt stiller disse Kommuner paa lige Fod med det øvrige Land. Naar andre Kommuner dels ved Anvendelsen af Ligningsprocenten — for hvilken Tillæg og Fradrag efter Skatteevne i Henhold til § 7 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 er medbestemmende —, dels gennem Adgangen til at give Tillæg efter Indkomstkildens Beskaffenhed faar Ret til en mere effektiv Beskatning af Erhvervsindtægten, synes det ikke rimeligt i København og Frederiksberg at blive staaende ved Skatteprocenten og derved bevare den hidtidige

utilfredsstillende Ordning. Mindretallet foreslaar derfor, at man ogsaa i disse Kommuner skal kunne beskatte udenbysboende Skatteyderes Erhvervsindtægt med samme Procent, som anvendes overfor Kommunernes egne Beboere (efter den dergældende Rateskala). Da Procenten efter Mindretallets Forslag ikke bestemmes efter Skatteyderens samlede Indtægt, men alene efter Erhvervsindtægten, vil Erhvervsbeskatningen herefter lige saa lidt i nævnte Kommuner som i det øvrige Land ramme den fulde Skatteevne, men der vil ligesom i de andre Kommuner i nogen Grad ske en Tillem্পning derhenimod.

Gennemførelsen af Mindretallets Forslag vil for Københavns Vedkommende efter en paa Grundlag af Ligningen for Skatteaaret 1917—18 foretagen Beregning betyde en Forøgelse af Erhvervsskattens Provenu med ca. 26 pCt., hvilket er noget mindre end den Forøgelse, som gennemsnitlig kan paaregnes at tilfalde Købstadkommunerne ved Anvendelsen af Ligningsprocenten i Stedet for Skatteprocenten.

Paa Grund af den i § 5 hjemlede Begrænsning i Skatteyderens Ret til at kræve Godtgørelse i sin Opholdskommune af betalt Erhvervsskat — hvilken Begrænsning praktisk taget betyder, at Opholdskommunen faar Skat efter Erhvervskommunens Beskatningsprocent af en Trediedel af Erhvervsindtægten — vil den Omstændighed, at der opkræves en højere Erhvervsskat i København, i Almindelighed ikke medføre noget Tab for de omliggende Landkommuner. Til Eksempel vil Forholdet for en Skatteyder, der har Bopæl i Birkerød, men hvis hele Indtægt, 100,000 Kr., hidrører fra Erhverv i København, stille sig saaledes (der regnes med 25 pCt.s Tillæg efter Formue og Lejlighed i Birkerød, hvis Ligningsprocent er 3,3):

I. Ved Anvendelse af Skatteprocenten :
Erhvervsskat ($\frac{2}{3}$ af 5,44 pCt.) . . . 3,627 Kr.
Skat til Birkerød . . . . . 4,125 Kr.

÷ Refusion af Er-
hvervsskat . . . . . 2 312 —
1 813 —

Samlet Skat . . . . . 5 440 Kr.